

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11776/2022
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужила малолетне АА чији је старатељ ББ и ББ, обе из ... чији је заједнички пуномоћник адвокат Бранислава Китановић Башић из ..., против тужених ВВ и ГГ чији је старатељ ДД, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Драгица Гостовић Сомборац из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 564/22 од 10.03.2022. године исправљеног решењем од 25.03.2022. године, у седници одржаној 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној као изузетно дозвољеној, против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 564/22 од 10.03.2022. године, исправљеног решењем од 25.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 564/22 од 10.03.2022. године, исправљеног решењем од 25.03.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду П 394/20 од 13.12.2021. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужба тужилаца повучена. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 253.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом трећим изреке одређено је да се странке ослобађају обавезе плаћања судске таксе. Ставом четвртим изреке стављено је ван снаге решење о заказивању рочишта.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж564/22 од 10.03.2022. године, исправљеног решењем од 25.03.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужених је делимично усвојена и првостепено решење у побијаном делу одлуке о трошковима поступка (став 2 изреке) делимично је преиначено, тако што је обавеза тужених за накнаду трошкова поступка тужиоцима снижена на износ од 231.000,00 динара, док је у преосталом побијаном, а непреиначеном делу, жалба одбијена а првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на члана 404. став 1. ЗПП.

Тужиље су одговориле на ревизију тужених.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно, на основу Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиља, која не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни касациони суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**